

Župa Sv. Ante Padovanskog osnovana je 8. prosinca 1926. godine i od tada vodi matice. Franjevci su, međutim, u Beogradu nazočni još u vrijeme prije turskog osvojenja toga grada, gdje su imali svoj samostan. Tamo su povremeno pastoralno djelatni tijekom 16. i 17. st., te kraće vrijeme u prvoj polovici 18. st. Nakon ponovnog turskog osvojenja Beograda 1739. godine, njihova se nazočnost gasi.

Godine 1897. Sveta je Stolica povjerila franjevcima katoličke misije u Srbiji. Tada je tamo apostolskim prefektom imenovan fra Ivo Vujičić, kome su pridružena još trojica franjevaca. Srpske vlasti nisu, međutim, njih prihvatile, tako da ta rimska odluka nije ostvarena sve do iza Prvog svjetskog rata. 5. svibnja 1919. Sveta Stolica je zatražila od Starješinstva bosanskih franjevaca, da prihvati pastorizaciju katolika u Srbiji. Franjevci su zaista prihvatili i vodili nekoliko župa u Srbiji i na Kosovu između dvaju ratova. Uz Beograd, to su župe Glogani, Kraljevo, Niš, Peć, Smederevo, Šabac, Zjum i Zlokucani.

Gradnja samostana u Beogradu započela je 3. kolovoza 1926. god. po projektu arhitekta B. M. Katušića. U studenom 1927. franjevci su uselili u novu zgradu. Samostan je obnovljen 1990.

god. po projektu V. Grabovca. Ponovno je djelomično obnovljen 2000. godine.

Kamen temeljac nove crkve blagoslovljen je 6. listopada 1929. godine. Blagoslov pak nove crkve obavljen je 8. prosinca 1932. godine. Projekt je izradio čuveni slovenski arhitekt Jože Plečnik. Zvonik, za koga je zvono nabavljeno 1940, izgrađen je tek 1960-62. godine (visina 52 m). O njemu veli Lj. Hrgić: "Veoma elegantni toranj (...) svoju pjesmu pjeva u vjetrovima košave, noću ružičasto svijetli na zelenkastoј mjesečini, i u sunčane dane bukti svojom jednostavnom ljesticom, koja se ne udvara, jer je prirodna" (Bosna Srebrena, 1966, str. 184-85).

O Plečnikovoj crkvi, odmah po njezinoj izgradnji, pisao je u Srpskom književnom glasniku arhitekt i povjesničar umjetnosti Aleksandar Deroko: "Za osnovni oblik građevine uzeta je starohrišćanska rotunda, za kakvu se priča da je bila Konstantinova crkva iznad Hristova groba. Time je Plečnik naslonio ovaj spomenik i na narodnu tradiciju, jer su najznačajnije starohrvatske katoličke crkve, kao ona sv. Trojice u Poljudu kod Splita, a naročito crkva sv. Donata u Zadru, rotognoga oblika. (...) Svejedno, ovakva kakva je, građevina je nesumnjivo monumentalna, a to je glavno. Ona ima one dve osnovne stvari koje uslovjavaju tu monumentalnost, a to je, s jedne strane, imozantnost siluete spoljašnosti, postignuta sažetim, krupnim i mirnim modelisanjem proste nerazbijene mase - i jedinstveni prostor unutrašnjosti, koji obrazuje skladna i prostrana, pregledna i dobro osvetljena šupljina" (Cit. prema: Franjevački vijesnik, 1933, str. 28-29).

Godine 1934. počelo je umjetničko uređenje crkvenog prostora po planu J. Plečnika. Kip Srca Isusova (u lipovu drvetu) iste je godine izradio ljubljanski kipar Božo Pengov. Godine 1938. u radu je Gospin oltar s likom Gospe od istog kipara, a u crkvu su tada postavljene nove klupe. U razdoblju nakon Drugog svjetskog rata nastavljeno je s uređenjem crkve. Tako je 1956. na glavni oltar postavljena brončana skulptura Sv. Ante, rad Ivana Meštrovića. God. 1958. izrađeno je reprezentativno predvorje (atrij), a 1959. god. crkva je popločana raznobojnim mramornim pločama. U crkvi se nalaze i dva osmerokutna lustera rađena po nacrtu ing. Valentincića. U pripremi su skice za mozaike u crkvi koje će raditi P. Rupnik iz Rima.

Župa Sv. Ante imala je godine 1935. 6.500 katolika, a godine 1990. svega oko 600. Broj katolika opada zbog malog priraštaja, iseljavanja u druge dijelove grada, a i nekih drugih razloga. Danas župa ima oko 420 vjernika. Na području župe nalaze se kuće časnih sestara milosrdnica Sv. Vinka, te Malih Isusovih sestara.

Od glazbenih instrumenata crkva posjeduje orgulje (36 registara, 3 manuala; graditelj: Jenko,

Ljubljana, 1966), te dva starija harmonija. U župi je izražajna pobožnost prema Sv. Anti Padovanskom, Srcu Isusovu i Gospi. Svetište Sv. Ante pohađaju i vjernici iz drugih dijelova grada kao i pripadnici drugih vjeroispovijesti.